

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ
1950

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
38 - ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΑ - 38
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

μέ την ψυχολογία κάθε εποχής και να μᾶς ἐρμηνεύει τὸ καλλιτέχνημα «ὡς ἀνθρώπινο τεκμήριο».

163.—**Ἡλεκτρολογία Γιάννη Γ. Γιαννόπουλου**. Τόμος πρῶτος. Δεύτερη ἔκδοση, συμπληρωμένη καὶ βελτιωμένη. Ἀθήνα. < 1950. Τυπογραφία Ν. Φραντζεσκάκη Καποδιστρίου 36β Ἀθήνα. > 8ο, σελ. 15 + 400.

Σανατόκιωμα, με συμπληρώματα καὶ βελτιώσεις, τοῦ πρώτου τόμου ἀπ' τῆ γνωστῆ, συνταγμένη στὴ δημοτικῆ, Ἡλεκτρολογία γιὰ ἠλεκτροτεχνίτες, ποῦ ἡ πρώτη τῆς ἔκδοσης τὴς ἐπαινετικῆς κρίσεως προκάλεσε γιὰ τὸ ἀπὸ καὶ μεθοδικὸ τῆς ὄψεως καὶ γιὰ τὴν πληρότητα τῆς.

164.—**Ἡλία Καμπίνη, Φῶς μέσα ἀπὸ τὶς γρίλιες**. Ἀθήνα. 1949. < Τυπογραφία «Νικ. Βαφειάδης & Σίας». > 8ο, σελ. 63.

Συμπαθητικὸ ποιητικὸ πρωτοφανέρωμα μ' εἰκοσιεφτά πολυστιχὰ λυρικά ποιήματα καὶ μίαν πολύστροφη «Ὁδὴ στὴν ἀγνωστὴ περαστικῆ», ποῦ ἀντιγράφω τὴν πρώτη στρουφή τῆς:

*Ὅταν σὲ φέρει κάποιε ἀλαργινὸ ἀγέρι
περαστικῆ, σὸ δρόμο μου, παράξενη δημοφιλία
ἕνα χλωμὸ γαλάζιο φῶς φωτίζει τὴν ψυχὴ μου
ἕνα αἴσιο φῶς ὡς αὐτὸ ποῦ ἀναδίνει ἡ πέτρα
ποῦ μένει αἰῶνες καὶ κ' ἰσούς στῆς γῆς τ' ἀψαχτα βάρη
καὶ στὴ φωτιὰ ζυμώθηκε τῆ(ν) πρωτοπλάστρα λάβα,
καὶ πήρε φῶς καὶ δύναμη κ' ἀπὸ τῆ φλόγα πήρε
ποῦ πλάσε κάσμους κ' ἀστρικούς, ἰθιμύλωσε τόμους,
κ' ἡ κοσμικὴ τῆς δύναμη κρατιέται ὡς τὰ τώρα
ποῦ χρόνους κρέταται στὴ γῆ λιθάρι στὰ λιθάρι.*

165.—**Ι. Π. Κουτσόγερ, Γαλανὲς πνοές**. Με τρεῖς ζυλογραφίες τοῦ Δ. Γαλάνη. Ἐκδόσεις «Ἄλφα» Ἰ. Μ. Σκαζίκη. < Ἀθήνα 1949. Τυπογραφία τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας» Α. Ε. > 8ο, σελ. 93.

Συλλογὴ μ' ἐξηνταδύο λυρικά ποιήματα ποῦ ξεχωρίζουν γιὰ τὴν εὐαισθησία τους. Ἀντιγράφω τὸ «Ἐνας χρόνος κ' ἕνας κλώνος»:

*Ἐνας χρόνος κ' ἕνας κλώνος μυρταλιῶς μυρταλιῶν,
κ' ἕνα χρόνο σὸν ἀπλώνω σὶ ἀνθία σου μὲ ἀνθὸ μὲ
[ραίνεις.
Ἐνα χρόνο μυρταλιά μου, σὲ δροσίζουν τὰ φίλια μου,
κ' ἕνα χρόνο σ' ἔταν τόνο λιανοτάγουδου ἢ μιλιὰ μου.
Μυρταλιῶς μυρταλιῶν ἕνας κλώνος, κ' ἕνας χρόνος...*

166.—**Ἰωάννης Χ. Μαλανδρίνου, Χρωματικὴ φαντασία**. Ἀθήνα, 1949. < Τυπογραφία Γ. Καραμαλέγκου. > 8ο, σελ. 126.

Ἡ ψυχικὴ ζωὴ κάποιου ζωγράφου εἶναι τὸ θέμα τῆς νοῦβέλλας, ποῦ μᾶς δίνει μὲ πολὺ λυρισμὸ τὶς ἀντιδράσεις τῆς λεπτότατης εὐαισθησίας τοῦ ἥρωα του μπροστὰ στὶς ὁμορφιὲς καὶ στὰ χρώματα τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου. Καλλιτεχνικότερα τυπωμένο βιβλίον, στολισμένο μὲ τέσσερις φραιότατες χαλκογραφίες τῆς κ. Ἰωάννης Καμπούρη κ' ἕνα σχέδιον τοῦ κ. Εὐθύμη Παπαδημητρίου.

167.—**Κ. Α. Κέρου, Ματιὲς στὰ ξένα**. (Ἱστορικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ σημειώματα). «Ἀστὸς» Α. Ε.—Ἀθήνα—1949. < Τυπογραφίον Σ. Σιφναίου—Φ. Καζούρη. > 8ο, σελ. 271. Με ὀχτὼ δισέλιδους πίνακες hors—texte.

Ἐνας δημοσιογραφικὸς, μὰ πολὺ καλογραμμένος, περιπατὸς σὲ διάφορες εὐρωπαϊκῆς πολιτείας στὰ χρόνια τοῦ μεσοπολέμου.

168.—**Κρίτων Ἀθανασοῦλης, Ἀσπτομέρειες ἀπὸ τὴ λυπημένη ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου**. (Μαζὶ μὲ τὸ μακρόννοο καὶ ρωμαντικὸ ποίημα γιὰ τὴ Ναυσικά). Ἀθήνα 1950. < Τυπογραφία Φ. Κωνσταντινίδης—Κ. Μιχαλᾶ (Στὸ Πνευματικὸν ἀρ. 10). > 8ο, σελ. 72.

Μία καινούργια λυρικὴ συλλογὴ τοῦ ποιητῆ τοῦ «Τραγουδιοῦ τῶν πέντε ἀνέμων», ὅπου προσπαθεῖ νὰ βρεῖ μὴ νῦτα αἰσιοδοξίας μέσα στὴν καταθλιπτικὴ μεταγχολία τοῦ κληροῦ μος:

*Ἀγωνίζομαι γιὰ νὰ γράψω
ἕνα τραγούδι μὲ ἀνάστημα
μὲς ὑγείας ἕνα τραγούδι
μὲ ὀρθομένη πύρα
ποῦ νὰ σὲ μιλάει μὲ εὐκρίνεια
γιὰ ὄραιοις ἀγγέλου*

γ' ἀνοιχτοὺς παραδείσους
μὲς εὐτυχίας.

169.—**Μαργαρίτα Λυμπεράκη** [Παλιότερα: Μαργαρίτα Καραπανου], **Ὁ ἄλλος Ἀλέξανδρος**, μυθιστόρημα. «Ἀστὸς» Α. Ε.—Ἀθήνα—1950. < Τυπογραφία τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας» Α. Ε. > 8ο, σελ. 128.

Ἔσπερα ἀπ' τὰ «δέντρα» καὶ τὰ «Ψάθινα Καπέλλα», ποῦ τόσην ἐπιτυχία γνώρισαν, ἡ κ. Λυμπεράκη τυκάνει ἕνα καινούργιο μυθιστόρημα, ὅπου μέσα σὲ μίαν ἀχνότατην ἀτμόσφαιρα κινιῶνται μὲς παράδοξης οἰκογένειας τὰ παιδιά, ποῦ καθένα τους κατέχεται ἀπὸ «σύνπλεγμα κατωτερότητας» γιὰ τὰ συννόματα τους νόθα τοῦ πατέρα τους.

170.—**Μ. Καραγάτση** [=Δ. Ροδόπουλου], **Τὸ νερὸ τῆς βροχῆς**. «Ἀστὸς» Α. Ε.—Ἀθήνα—1950. < Τυπογραφία Ἀνδρέα Σιδέρη. > 8ο, σελ. 120.

Ὁ συγγραφέας τοῦ «Γιούγκορμαν» μᾶς προσφέρει μίαν καινούργια συλλογὴ μὲ δέκα διηγήματα: Τὸ νερὸ τῆς βροχῆς. Στὸ Γουθπιν μὲ φόνκ. Τὸ ἀγγλίζικο μαχαίρι. Ἡ περιπέτεια τοῦ Ἀββα Πάτερς Βάν ντὲρ Χίμπους. Ὁ πολυέτατος τοῦ «Πακουτωμένου Γάτου», Μπαρκάρωμα γιὰ τὰ Κύθηρα. Ἡ Θεία Δίκη, Βασιλική. Τὰ χταποδάκια, Ρομάντισο.

171.—**Νίκος Μποζιλόγος, Ἀττικὸ τραγούδι**, ποιήματα, «Λογοτεχνικὴ Γωνία». [Ἀθήνα 1949]. 8ο, σελ. 47.

Συμπαθητικὸ ποιητικὸ πρωτοφανέρωμα μὲ τριαντασιὸ λυρικά τραγούδια, ποῦ ἕνα τους εἶναι καὶ τὸ ἐπιγραμματικὸ «Υπάλληλοι»:

*Χλωμοὶ μὲ τὴ ματιὰ θαλὴ τοῦ ἰδανικοῦ ποῦ ὀρνει.
Νόμμερο μὲ στῆ(ν) πρόσθεση ἑνὸς τριλλοῦ Θεοῦ.
Εἶναι τὸ τραῖτο ποῦ κυλά. Φωτιὰ ποῦ σιγοσβήνει.
Τὸ τελευταῖο μηδενικὸ ὀρθομένον πιά ἀριθμοῦ.*

172.—**Νίκου Δωρᾶνθη** [=Ν. Γεωργακόπουλου], **Τὸ παιδομάζωμα** (ἄλλοτε καὶ τώρα). Γ' ἔκδοσις συμπληρωμένη. Ἀθήνα, Δεκέμβριος 1949. Ἀρχ. 1500. < Τυπογραφία Δ. Μουσουλιώτη Κιάφας 4 > 16ο, σελ. 3—18. Χωρὶς σελίδα τίτλου ἢ βιβλιογράφηση ἀπ' τὸ ξώφυλλο. Στὴ δεύτερη τοῦ ξώφυλλου σελίδα, γράμμα τῆς «Κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν» τῆς Βασιλισσᾶς Μαίρης Χ. Καρόλου καὶ στὴν τρίτη κρίσεις διὰ φορες γιὰ τὸ βιβλίον.

Σανατόκιωμα τῆς γνωστῆς προσοῦρας.

173.—**Νίκου Ε. Μηλιώρη, Ὁ Παλαμᾶς καὶ οἱ πρόσφυγες**. Ὀμιλία. Ἀθήνα, 1950. 8ο, σελ. 24.

Διάλεξη ποῦ ἀναζητεῖ μέσα ἀπ' ὄλακρο τὸ ἔργο τοῦ Παλαμᾶ τὰ ποιήματα ποῦ μιλῶν γιὰ τοὺς Μικρασιάτες καὶ γιὰ τὴ ζωὴ τους στὸν τόπο ποῦ γέννηθηκαν, ὅπως καὶ γιὰ τὸ ὄραμα τῆς προσφυγιάς τους.

174.—**Ντίμη Ἀποστολόπουλου, Σύντομη ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς φιλοσοφίας**. Collection de l'Union Franco—Hellénique des Jeunes. Ἑλληνογαλλικὴ Ἐνωσις Νέων. < Τυποί: Ε. Χριστοδούλου—Κ. Σιδέρη Ψαρῶν 49 τηλ. 5[3]602. > [Ἀθήνα 1950]. 8ο, σελ. 56.

Συνοπτικὴ ἀνασκόπηση τῆς φιλοσοφικῆς κίνησης τοῦ τόπου μᾶς ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας ὡς τὶς μέρες μᾶς.

175.—**Νύση Μεταξᾶ Μεσηνέζη, Τὸ Ἄγιον στὸν Ἀγῶνα**. Ἐπιλογή ἀνεκδότων ἐγγράφων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασις. Ἐκδόσεις «Ἄλφα» Ἰ. Μ. Σκαζίκη. < Τυπώθηκε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1949 στὰ τυπογραφία τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας» (Ἀθήνα, Παπαδιαμαντοπούλου 44) > 8ο, σελ. 126.

Βασισμένος ὁ συγγραφέας σὶ ἀνεκδοτὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἀντρέα Λόντου καὶ τοῦ Λέοντα Μεσηνέζη, ποῦ ὁ ἴδιος χάρισε στὸ Ἱστορικὸ Ἀρχεῖον τοῦ τόπου του, ὅπως καὶ σὲ πάμπολλα ἄλλα ἀνεκδοτὰ ἱστορικὰ ἐγγράφα, μᾶς παρουσιάζει ὀλοκληρωμένη εἰκόνα τῆς συμβολῆς τῆς Αἰγιαλείας στὸν Ἐθνικὸ μᾶς Ἀγῶνα.

176.—**Πέππου Μ. Σακῆ, Πικρὲς ἀλήθειες**. Διηγήματα. «Ἰκαρος». < Ἀθήνα 1949. Τυπογραφία Π. Σερυιάδη. > 8ο, σελ. 93.